

Chambre des Représentants

SESSION 1983-1984

18 JUIN 1984

PROJET DE LOI
modifiant la loi du 3 avril 1953
d'organisation judiciaire

PROPOSITION DE LOI
modifiant la loi du 3 avril 1953 d'organisation judiciaire en ce qui
concerne le tribunal de première instance de Nivelles

PROPOSITION DE LOI
modifiant la loi du 3 avril 1953 d'organisation judiciaire en ce qui
concerne le tribunal de première instance de Termonde

PROPOSITION DE LOI
modifiant la loi du 3 avril 1953 d'organisation judiciaire en ce qui
concerne le tribunal de première instance de Huy

PROPOSITION DE LOI
modifiant, en ce qui concerne les tribunaux de Namur et de Dinant, la
loi du 7 juillet 1969 déterminant le cadre du personnel des cours et
tribunaux du travail

PROPOSITION DE LOI
modifiant, en ce qui concerne le tribunal du travail de Bruges, la loi du
7 juillet 1969 déterminant le cadre du personnel des cours et tribunaux
du travail

RAPPORT
FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE LA JUSTICE (1)
PAR MM. BOURGEOIS ET MUNDELEER

(1) Composition de la Commission:

Président: M. L. Remacle.

A. — Membres: MM. Bourgeois, Gehlen, Grafé, L. Remacle, Suykerbuyk,
Van den Brande, Verhaegen. — Bossuyt, Brouhon, Collignon, Derycke,
Mme Detiège, MM. D'Hose, Mottard, Van den Bossche. — De Groot, Hen-
rion, Huylebrouck, Mundeleer, Van Belle, Van de Velde. — Baert, Belmans.
B. — Suppléants: Mme Demeester-De Meyer, MM. le Hardy de Beaulieu,
J. Michel, Piot, Steverlynck, Thys, Wauthy, Willems. — Baudson, Mme Brenez,
MM. Dejardin, Gondry, Mme Lefeber, MM. Tobback, Van Elewycx, Vanvelt-
hoven, Willockx. — Barzin, A. Claes, De Decker, De Grève, De Winter, Klein,
Verberckmoes. — R. Declercq, Vansteenkiste, Verniers.

Voir:

- 963 (1983-1984):
— N° 1: Projet transmis par le Sénat.
— N° 2: Amendements.
760 (1983-1984):
— N° 1: Proposition de loi.
814 (1983-1984):
— N° 1: Proposition de loi.
891 (1983-1984):
— N° 1: Proposition de loi.
859 (1983-1984):
— N° 1: Proposition de loi.
928 (1983-1984):
— N° 1: Proposition de loi.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1983-1984

18 JUNI 1984

WETSONTWERP
tot wijziging van de wet van 3 april 1953
betreffende de rechterlijke inrichting

WETSVOORSTEL
tot wijziging van de wet van 3 april 1953 betreffende de rechterlijke
inrichting, voor wat de rechtbank van eerste aanleg te Nijvel betreft

WETSVOORSTEL
tot wijziging van de wet van 3 april 1953 betreffende de rechterlijke
inrichting, voor wat de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde be-
treft

WETSVOORSTEL
tot wijziging van de wet van 3 april 1953 betreffende de rechterlijke
inrichting, voor wat de rechtbank van eerste aanleg te Hoei betreft

WETSVOORSTEL
tot wijziging van de wet van 7 juli 1969 tot vaststelling van de
personeelsformatie van de arbeidshoven en -rechtbanken, voor wat de
arbeidsrechtbanken van Namen en Dinant betreft

WETSVOORSTEL
tot wijziging, voor wat betreft de arbeidsrechtbank te Brugge, van de
wet van 7 juli 1969 tot vaststelling van de personeelsformatie van de
arbeidshoven en -rechtbanken

VERSLAG
NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE (1)
UITGEBRACHT DOOR DE HEREN BOURGEOIS
EN MUNDELEER

(1) Samenstelling van de Commissie:

Voorzitter: de heer L. Remacle.

A. — Leden: de heren Bourgeois, Gehlen, Grafé, L. Remacle, Suykerbuyk,
Van den Brande, Verhaegen. — Bossuyt, Brouhon, Collignon, Derycke, Mevr.
Detiège, de heren D'Hose, Mottard, Van den Bossche. — De Groot, Henrion,
Huylebrouck, Mundeleer, Van Belle, Van de Velde. — Baert, Belmans.

B. — Plaatsvervangers: Mevr. Demeester-De Meyer, de heren le Hardy de
Beaulieu, J. Michel, Piot, Steverlynck, Thys, Wauthy, Willems. — Baudson,
Mevr. Brenez, de heren Dejardin, Gondry, Mevr. Lefeber, de heren Tob-
back, Van Elewycx, Vanvelthoven, Willockx. — Barzin, A. Claes, De Decker,
De Grève, De Winter, Klein, Verberckmoes. — R. Declercq, Vansteenkiste,
Verniers.

Zie:

- 963 (1983-1984):
— Nr. 1: Ontwerp overgezonden door de Senaat.
— Nr. 2: Amendementen.
760 (1983-1984):
— Nr. 1: Wetsvoorstel
814 (1983-1984):
— Nr. 1: Wetsvoorstel
891 (1983-1984):
— Nr. 1: Wetsvoorstel
859 (1983-1984):
— Nr. 1: Wetsvoorstel
928 (1983-1984):
— Nr. 1: Wetsvoorstel

MESDAMES, MESSIEURS,

I. — Exposé du Vice-Premier Ministre et Ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles

Le Vice-Premier Ministre déclare que la commission chargée de déterminer les critères pour l'établissement des cadres des magistrats des cours et tribunaux a examiné en sous-commission le problème de l'arriéré judiciaire et a tenté de cerner la notion d'arriéré judiciaire. Après analyse, elle a conclu que l'arriéré judiciaire ne résulte pas du nombre d'affaires mais bien du délai dans lequel celles-ci sont traitées.

L'arriéré doit en effet être apprécié en fonction du délai dans lequel se déroulent les procédures.

En ce qui concerne les cadres des cours d'appel, la loi du 26 juin 1974 constitue la dernière modification en la matière.

La commission chargée de déterminer les critères à observer pour l'établissement des cadres des magistrats des cours et tribunaux avait déjà formulé en 1979 des propositions : augmentation de 26 unités au siège et augmentation de 11 unités au parquet.

Cette étude étant basée sur des éléments statistiques relevés pour les années 1975, 1976, 1977 et 1978, la base employée, à savoir une moyenne unitaire nationale d'activité, a été fortement contestée.

Les services du département ont actualisé les données fournies par la commission précitée en se basant sur des statistiques plus récentes des années 1980 et 1981. Les chiffres retenus auraient pour résultat une augmentation encore plus élevée de l'extension des cadres des magistrats des cours d'appel. En effet, il devrait être proposé d'élargir le cadre de ces cours de 46 unités (30 au siège et de 16 au parquet).

Il est évident qu'il est impossible dans les circonstances actuelles de suivre de telles conclusions. Aussi, d'une manière plus réaliste au regard des contingences budgétaires, il était proposé dans le projet initial d'augmenter de 30 unités le cadre des cours d'appel et des parquets généraux : 20 au siège et 10 au parquet. Selon le texte voté par le Sénat, cette augmentation sera de 22 au siège et 10 au parquet.

Le nombre d'affaires nouvelles dont sont saisies les cours d'appel augmente d'année en année alors que les cadres sont demeurés inchangés.

En 1981, 7 927 affaires nouvelles ont été portées devant la cour d'appel de Bruxelles (contre 7 101 en 1980) tandis que 6 337 causes, en moyenne, ont pu être terminées pendant la même période (1981).

Pour la cour d'appel d'Anvers, ces chiffres s'élèvent respectivement à 6 823 affaires nouvelles en 1981 contre 6 260 en 1980 tandis que 5 582 affaires y furent terminées en 1981.

Pour la cour d'appel de Gand, ces chiffres s'élèvent à 6 701 (1981), 6 559 (1980) et 5 262 (1981). Pour la cour d'appel de Liège, à 4 037 (1981), 3 772 (1980) et 3 651 (1981) et pour la cour d'appel de Mons, à 2 932 (1981), 2 709 (1980) et 2 299 (1981).

DAMES EN HEREN,

I. — Uiteenzetting van de Vice-Eerste Minister en Minister van Justitie en Institutionele Hervormingen

De Vice-Eerste Minister verklaart dat de commissie belast met het vastleggen van de criteria voor het opmaken van de personeelsformaties van hoven en rechtbanken het probleem van de gerechtelijke achterstand in een subcommissie onderzocht heeft en gepoogd heeft om het begrip gerechtelijke achterstand te omschrijven. Zij kwam tot het besluit dat de gerechtelijke achterstand in rechtszaken niet het gevolg van het aantal zaken is, maar van de termijn waarbinnen die behandeld worden.

De achterstand moet immers worden beoordeeld naar de termijn waarbinnen de procedure verloopt.

De personeelsformaties van de hoven van beroep werden een laatste maal gewijzigd bij de wet van 26 juni 1974.

De commissie belast met het vastleggen van de criteria voor het opmaken van de personeelsformaties van hoven en rechtbanken, had reeds in 1979 voorstellen geformuleerd : een verhoging met 26 eenheden bij de zetel en met 11 bij het parket.

Die studie steunde op statistische gegevens over de jaren 1975, 1976, 1977 en 1978; de basis ervan, dat wil zeggen een nationaal activiteitsgemiddelde, werd heftig aangevochten.

De diensten van het departement hebben de gegevens van die commissie geactualiseerd aan de hand van recentere statistieken uit de jaren 1980 en 1981. Uit de naar voren gebrachte cijfers blijkt dat de personeelsformatie van de hoven van beroep nog moet worden uitgebreid. Er zou namelijk moeten worden voorgesteld om de formatie van die hoven met 46 eenheden uit te breiden (30 bij de zetel en 16 bij het parket).

Het spreekt vanzelf dat het niet mogelijk is om die conclusies in de huidige omstandigheden in werkelijkheid om te zetten. Daarom werd in het oorspronkelijke ontwerp — meer realistisch en in het licht van de budgettaire mogelijkheden — voorgesteld de formaties van de hoven van beroep en van de parketten-generaal met 30 eenheden te verhogen : 20 bij de zetel en 10 bij het parket. Volgens de door de Senaat aangenomen tekst zal die verhoging 22 bij de zetel en 10 bij het parket bedragen.

Het aantal nieuwe zaken die bij de hoven van beroep worden aangebracht, verhoogt van jaar tot jaar, terwijl de personeelsformaties ongewijzigd zijn gebleven.

In 1981 werden bij het hof van beroep te Brussel 7 927 nieuwe zaken aangebracht (tegenover 7 101 in 1980) terwijl in diezelfde periode (1981) gemiddeld 6 337 zaken afgehandeld konden worden.

Voor het hof van beroep te Antwerpen zijn die getallen respectievelijk 6 823 nieuwe zaken in 1981 tegen 6 260 in 1980 terwijl door in 1981 5 582 zaken werden afgehandeld.

Voor het hof van beroep te Gent bedragen de getallen 6 701 (1981), 6 559 (1980) en 5 262 (1981). Voor het hof van beroep van Luik : 4 037 (1981), 3 772 (1980) en 3 651 (1981), en voor het hof van beroep van Bergen : 2 932 (1981), 2 709 (1980) en 2 299 (1981).

Les statistiques de l'année 1982 sont tout aussi alarmantes : | De statistieken van 1982 zijn even verontrustend :

Cour d'appel	Affaires nouvelles — <i>Nieuwe zaken</i>		Affaires terminées — <i>Afgehandelde zaken</i>		Hof van beroep
	1982	1981	1982	1981	
Anvers... ..	7 382	6 823	6 019	5 582	Antwerpen.
Bruxelles	7 859	7 957	6 697	6 337	Brussel.
Gand	7 002	6 701	5 487	5 262	Gent.
Liège	4 063	4 037	3 212	3 651	Luik.
Mons	2 955	2 392	2 300	2 299	Bergen.

Les autorités judiciaires ont communiqué au mois d'octobre 1983 les délais de fixation pour les affaires civiles et commerciales, les affaires fiscales et les affaires correctionnelles.

In oktober 1983 heeft de rechterlijke overheid de termijnen medegedeeld om de rechtsdag te bepalen voor burgerlijke en handelszaken, fiscale zaken en correctionele zaken.

Cour d'appel	A	B	C	Hof van beroep
	Affaires civiles et commerciales <i>Burgerlijke en handelszaken</i>	Affaires fiscales <i>Fiscale zaken</i>	Affaires correctionnelles <i>Correctionele zaken</i>	
Bruxelles	± 18 mois/ <i>maanden</i>	13 mois/ <i>maanden</i>	(au 31 août 1983, 1 119 affaires à juger/op 31 augustus 1983, nog 1 119 zaken te be-rechten)	Brussel.
Liège	3,5 - 4 ans/ <i>jaar</i>	18 mois/ <i>maanden</i>	2 ans/ <i>jaar</i>	Luik.
Gand	± 3 ans/ <i>jaar</i>	2 mois/ <i>maanden</i>	6 mois/ <i>maanden</i>	Gent.
Mons	23 - 26 mois/ <i>maanden</i>	4 mois/ <i>maanden</i>	12 - 15 mois/ <i>maanden</i>	Bergen.
Anvers... ..	± 3 ans/ <i>jaar</i>	10 mois/ <i>maanden</i>	+ 2 ans/ <i>jaar</i>	Antwerpen.

Le nouveau projet répartit les nouveaux magistrats comme suit :

9 présidents de chambre;
18 conseillers;
5 substituts du procureur général;
—
32 unités;

Ou par cour d'appel:

Anvers : 2 présidents en plus, 4 conseillers en plus et 1 substitut du procureur général. Total	7
Bruxelles : 3 présidents en plus, 5 conseillers en plus et 1 substitut du procureur général. Total	9
Gand : 2 présidents en plus, 5 conseillers en plus et 1 substitut du procureur général. Total	8
Liège : 1 président en plus, 2 conseillers en plus et 1 substitut du procureur général. Total	4
Mons : 1 président en plus, 2 conseillers en plus et 1 substitut du procureur général. Total	4
	32

Het nieuwe ontwerp verdeelt de nieuwe magistraten als volgt :

9 voorzitters;
18 raadsheren;
5 substituten-procureur-generaal;
—
32

Of per hof van beroep :

Antwerpen : 2 voorzitters meer, 4 raadsheren meer en 1 substituut-procureur-generaal meer. Totaal	7
Brussel : 3 voorzitters meer, 5 raadsheren meer en 1 substituut-procureur-generaal meer. Totaal	9
Gent : 2 voorzitters meer, 5 raadsheren meer en 1 substituut-procureur-generaal meer. Totaal	8
Brussel : 1 voorzitter meer, 2 raadsheren meer en 1 substituut-procureur-generaal meer. Totaal	4
Brussel : 1 voorzitter meer, 2 raadsheren meer en 1 substituut-procureur-generaal meer. Totaal	4
	32

Fort logiquement, les cadres des greffes des cours d'appel ont été également augmentés en proportion :

	Greffiers	Commis-greffiers
Anvers	+ 2	+ 1
Bruxelles	+ 3	+ 1
Gand	+ 3	+ 1
Liège	+ 1	+ 1
Mons	+ 1	+ 1
	10	5

Total : + 14 unités

Enfin, le Sénat a également décidé d'augmenter, de façon très limitée, le cadre de trois juridictions de première instance, pour répondre aux nécessités que la situation actuelle justifie de manière particulièrement urgente.

Louvain : + 2 juges et 2 substituts.

Nivelles : + 2 juges et 2 substituts.

Bruxelles : + 4 substituts.

Chaque article du projet, ainsi amendé, et l'ensemble de celui-ci, ont été adoptés à l'unanimité par la Commission de la Justice du Sénat.

Le projet de loi a également été adopté à l'unanimité en séance publique du Sénat où son titre a, en outre, été modifié comme suit : « Projet de loi modifiant la loi du 3 avril 1953 d'organisation judiciaire ».

II. — Exposés des auteurs de propositions de loi

A. Proposition de loi de Mme Boniface-Delobe, modifiant la loi du 3 avril 1953 d'organisation judiciaire en ce qui concerne le tribunal de première instance de Nivelles (Doc. n°760/1).

Selon l'auteur, le problème de l'arriéré judiciaire ne se pose pas uniquement en ce qui concerne les cours d'appel. Certains tribunaux de première instance connaissent également d'importants retards, notamment le tribunal de première instance de Nivelles.

Si la loi du 30 juin 1976 a créé deux places de juge suppléant et a ainsi porté de 7 à 9 le nombre de juges, vice-présidents et président du tribunal de première instance de Nivelles, il y a lieu de constater que cette augmentation qui est d'ailleurs intervenue sur base de statistiques anciennes, s'est avérée insuffisante compte tenu de l'accroissement constant des affaires traitées par ce tribunal.

De plus, il y a lieu de noter qu'un tribunal de première instance, tel que celui de Malines, avec lequel une comparaison peut être faite dans la mesure où la population de l'arrondissement judiciaire, la distance par rapport à Bruxelles, le contexte socio-économique sont comparables, dispose d'un effectif de 11 magistrats du siège.

Si pour la période s'étalant de 1973 à 1976, il y a eu 4 815 affaires nouvelles par an à Malines contre 4 068 à Nivelles, dès 1977-1978, la moyenne des affaires nouvelles est passée à Nivelles à 5 180.

Cet accroissement des activités est dû principalement à l'augmentation continue et importante de la population, à la densité du trafic sur les voies publiques qui traversent l'arrondissement et la multiplication des accidents de roulage qui en est la conséquence, et à l'expansion économique dans l'ouest et dans le centre du Brabant wallon.

Het is niet meer dan logisch dat ook de personeelsformaties van de griffiers van de hoven van beroep verhoudingsgewijze uitgebreid werden :

	Griffiers	Klerken-griffiers
Antwerpen	+ 2	+ 1
Brussel	+ 3	+ 1
Gent	+ 3	+ 1
Luik	+ 1	+ 1
Bergen	+ 1	+ 1
	10	5

Totaal : + 14 eenheden

Tenslotte heeft de Senaat ook tot een zeer beperkte uitbreiding van de personeelsformatie van drie rechtbanken van eerste aanleg besloten om te voorzien in de dringende behoeften die uit de huidige stand van zaken duidelijk blijken.

Leuven : + 2 rechters en 2 substituten.

Nijvel : + 2 rechters en 2 substituten.

Brussel : + 4 substituten.

Alle artikelen van het aldus gewijzigde ontwerp en het gehele ontwerp werden door de Commissie voor de Justitie van de Senaat eenparig aangenomen.

Ook in de openbare vergadering van de Senaat, waar het Franse opschrift als volgt werd gewijzigd : « Projet de loi modifiant la loi du 3 avril 1953 d'organisation judiciaire » werd het wetsontwerp eenparig aangenomen.

II. — Uiteenzetting van de auteurs van de wetsvoorstellen

A. Wetsvoorstel van Mevr. Boniface-Delobe tot wijziging van de wet van 3 april 1953 betreffende de rechterlijke inrichting voor wat de rechtbank van eerste aanleg te Nijvel betreft (Stuk nr. 760/1).

Volgens de auteur rijst het vraagstuk van de gerechtelijke achterstand niet uitsluitend voor de hoven van beroep. Sommige rechtbanken van eerste aanleg geven eveneens een aanzienlijke vertraging te zien, met name de rechtbank van eerste aanleg de Nijvel.

Hoewel de wet van 30 juni 1976 twee bijkomende plaatsen van rechter heeft gecreëerd en aldus het aantal rechters, onderzitters en voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Nijvel van 7 op 9 heeft gebracht, moet worden vastgesteld dat die verhoging, die overigens op grond van vroegere statistieken werd gerealiseerd, onvoldoende is gebleken rekening houdend met de voortdurende toename van de door die rechtbank te behandelen zaken.

Bovendien zij aangestipt dat een rechtbank van eerste aanleg zoals die te Mechelen, waarmee een vergelijking kan worden gemaakt op grond van de bevolking van het gerechtelijk arrondissement en waarvan de afstand ten opzichte van Brussel evenals de sociaal-economische context vergelijkbaar zijn, over 11 zittende magistraten beschikt.

In de periode van 1973 tot 1976 had de rechtbank te Mechelen 4 518 nieuwe zaken te behandelen tegenover 4 068 te Nijvel, maar vanaf 1977-1978 steeg het gemiddelde van de nieuwe zaken te Nijvel tot 5 180.

Die aangroei van de activiteit moet voornamelijk worden toegeschreven aan de voortdurende en belangrijke aangroei van de bevolking, aan het drukker wordend verkeer op de openbare wegen die het arrondissement doorkruisen en het toenemend aantal verkeersongevallen dat er het gevolg van is, evenals aan de economische expansie in het westen en in het centrum van Waals-Brabant;

Cette situation a pour conséquence que des retards de 2 à 3 ans pour des jugements relatifs à de simples accidents de roulage ne sont pas rares.

Dès lors, il s'impose de porter le cadre des magistrats du siège de 9 à 11, ce qui est conforme, d'ailleurs, à l'effectif du tribunal de première instance de Malines. Afin d'apporter une solution au problème de l'arriéré judiciaire, la proposition de loi a, en outre, pour objectif d'augmenter le cadre des magistrats du parquet de 7 à 8 et celui des membres du greffe de 12 à 14.

B. *Proposition de loi de M. Verniers modifiant la loi du 3 avril 1953 d'organisation judiciaire en ce qui concerne le tribunal de première instance de Termonde* (Doc. n° 814/1).

Le problème de l'arriéré judiciaire doit également être mis en évidence pour ce qui concerne le tribunal de première instance de Termonde.

Les statistiques figurant dans les développements de la proposition de M. Verniers démontrent à suffisance l'évolution de 1970 à 1980, des activités de ce tribunal dont la situation géographique en Flandre explique l'accroissement des affaires traitées.

Si le projet de loi, tel qu'il est amendé au Sénat, apporte déjà une amélioration en ce qui concerne les cadres des tribunaux de première instance de Bruxelles, Louvain et Nivelles, il y a lieu d'insister pour que la situation du tribunal de première instance de Termonde soit également prise en considération.

Aussi, la proposition de loi a-t-elle pour objectif de porter de 16 à 30 l'effectif des juges de ce tribunal.

L'article 2 de la proposition de loi tend à augmenter le nombre total des membres du personnel de ce tribunal. Cet article devrait être amélioré techniquement.

L'auteur estime cependant qu'étant donné l'importance et l'urgence du projet de loi modifiant la loi du 3 avril 1953 d'organisation judiciaire, dans l'optique de la résorption de l'arriéré judiciaire, sa proposition de loi peut être examinée ultérieurement.

C. *Proposition de loi de M. Collignon, modifiant la loi du 3 avril 1953 d'organisation judiciaire en ce qui concerne le tribunal de première instance de Huy* (Doc. n° 891/1).

La réponse du Vice-Premier Ministre à une question parlementaire de M. Van den Bossche (*Bulletin des Questions et Réponses* du 24 août 1982 (33), question n° 153, p. 2369) permet de constater l'augmentation constante des affaires traitées par le tribunal de première instance de Huy.

Or, le cadre de ce tribunal présente une situation plus qu'anormale. En effet, le nombre de magistrats a, depuis 1953, été augmenté dans tous les tribunaux de première instance du pays, à l'exception de Dinant et de Huy. Dans ce dernier cas, le nombre de juges prévu en 1953 a été ramené de 5 à 4 par la loi du 15 juillet 1970.

Paradoxalement, le nombre de substituts du parquet de Huy a été porté de 3 à 4 par la loi du 20 décembre 1968 et a été maintenu lors de l'entrée en vigueur du Code judiciaire.

Cette erreur manifeste faite en ce qui concerne les magistrats du siège, lors de l'entrée en vigueur du Code judiciaire, a entraîné une aggravation de l'arriéré judiciaire du tribunal de première instance de Huy étant donné l'évolution considérable du volume des affaires traitées.

Le recours aux juges suppléants devient systématique. Eu égard aux lenteurs des nominations dans la magistrature, le problème des vacances se pose en effet régulièrement.

Een en ander brengt met zich dat voor vonnissen betreffende gewone verkeersongevallen een vertraging van 2 tot 3 jaar niet zeldzaam is.

Biggevolg is het nodig de personeelsformatie van de magistraten van die zetel van 9 op 11 te brengen, wat overigens overeenkomt met de bezetting van de rechtbank van eerste aanleg te Mechelen. Om het vraagstuk van de gerechtelijke achterstand op te lossen wil het wetsvoorstel bovendien het aantal magistraten van het parket van 7 op 8 brengen en het aantal leden van de griffie van 12 op 14.

B. *Wetsvoorstel van de heer Verniers tot wijziging van de wet van 3 april 1953 betreffende de rechterlijke inrichting voor wat de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde betreft* (Stuk nr. 814/1).

Het vraagstuk van de gerechtelijke achterstand geldt eveneens voor de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde.

De statistieken in de toelichting bij het wetsvoorstel van de heer Verniers bewijzen ten overvloede hoe de activiteit van die rechtbank zich van 1970 tot 1980 heeft ontwikkeld. De geografische ligging ervan in Vlaanderen verklaart de toeneming van het aantal te behandelen zaken.

Hoewel het wetsontwerp, zoals dat in de Senaat is geamendeerd, reeds een verbetering betekent voor de personeelsformatie van de rechtbanken van eerste aanleg te Brussel, Leuven en Nijvel, moet toch erop worden aangedrongen dat ook de toestand bij de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde in overweging wordt genomen.

Het wetsvoorstel heeft dan ook tot doel het aantal rechters in die rechtbank van 16 op 30 te brengen.

Artikel 2 van het wetsvoorstel wil het totaal aantal personeelsleden van die rechtbank verhogen. Dat artikel zou uit een technisch oogpunt moeten worden verbeterd.

De auteur meent evenwel dat, gelet op het belang en het spoedeisend karakter van het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 3 april 1953 betreffende de rechterlijke inrichting met het oog op het wegwerken van de gerechtelijke achterstand, zijn wetsvoorstel later kan worden onderzocht.

C. *Wetsvoorstel van de heer Collignon tot wijziging van de wet van 3 april 1953 betreffende de rechterlijke inrichting, voor wat de rechtbank van eerste aanleg te Hoei betreft* (Stuk nr. 891/1).

Uit het antwoord van de Vice-Eerste Minister op een parlementaire vraag van de heer Van den Bossche (*Bulletin van Vragen en Antwoorden* van 24 augustus 1982 (33), vraag nr. 153, blz. 2369) blijkt dat het aantal door de rechtbank van eerste aanleg te Hoei behandelde zaken voortdurend stijgt.

De personeelsformatie van die rechtbank is echter abnormaal beperkt. Sinds 1953 werd het aantal magistraten in alle rechtbanken van eerste aanleg van het land immers verhoogd, met uitzondering van de rechtbanken te Dinant en te Hoei. In dat laatste geval werd het in 1953 vastgestelde aantal rechters door de wet van 15 juli 1970 van 5 tot 4 teruggebracht.

Paradoxaal genoeg werd het aantal substituten van het parket te Hoei door de wet van 20 december 1968 van 3 op 4 gebracht en dit aantal werd gehandhaafd bij de invoering van het Gerechtelijk Wetboek.

Die klaarblijkelijke vergissing inzake het aantal magistraten van de zetel bij de inwerkingtreding van het Gerechtelijk Wetboek, heeft de gerechtelijke achterstand in de rechtbank van eerste aanleg te Hoei nog doen toenemen wegens de grote toeneming van het aantal te behandelen zaken.

Stelselmatig moet een beroep worden gedaan op plaatsvervangende rechters. Gezien de traagheid waarmee de benoemingen in de magistratuur worden gedaan, is het vraagstuk van de vacatures immers geregeld aan de orde.

Au niveau de l'instruction, il y a également lieu de relever qu'un seul juge d'instruction siège. Cette situation implique, outre que l'intéressé ne dispose plus que d'un week-end sur deux, qu'un certain nombre d'affaires se prescrivent ou que des instructions ne se déroulent pas de manière décente.

Les statistiques (Doc. n° 891/1, p. 2) démontrant que l'activité du tribunal de Huy est considérable et en progression de 1972 à 1983, il y a lieu de remédier à l'erreur manifeste commise en 1970 si l'on veut éviter un accroissement de l'arriéré judiciaire.

Dès lors, un élargissement des cadres s'impose et l'auteur propose de porter le nombre de juges du tribunal de première instance de Huy à 5.

L'auteur espère que la solidarité nationale jouera en ce qui concerne cette proposition.

D. *Proposition de loi de MM. L. Remacle et Wauthy, modifiant, en ce qui concerne les tribunaux de Namur et de Dinant, la loi du 7 juillet 1969 déterminant le cadre du personnel des cours et tribunaux du travail* (Doc. n° 859/1).

Le cadre du greffe des tribunaux du travail de Namur et de Dinant comporte six greffiers (un greffier en chef, quatre greffiers et un commis greffier). Ce cadre est insuffisant pour faire face de manière efficace aux tâches de plus en plus importantes qui lui sont imposées.

En effet, dès 1975, avec 715 dossiers à traiter annuellement par greffier, les tribunaux du travail de Namur et de Dinant se situaient, au plan national, au cinquième rang des juridictions du travail en ce qui concerne le nombre de dossiers à traiter par greffier, derrière Audenaerde (808 dossiers par greffier), Arlon-Neufchâteau-Marche-en-Famenne (796), Mons (778) et Huy (747), ces moyennes étant établies sur les années 1973, 1974 et 1975.

Une révision des cadres, intervenue en 1976, a amélioré sensiblement le sort des quatre premiers tribunaux, tandis que le cadre des juridictions namuroises ne bénéficiait d'aucune majoration.

Depuis cette révision des cadres, les tribunaux du travail namurois détiennent — et de très loin — le record national du nombre de dossiers à traiter par greffier.

En effet, si la moyenne des dossiers à traiter annuellement par chaque greffier est, au plan national, de 600 unités, elle est de 925 unités pour les greffiers namurois, soit 54 % de plus.

Il convient dès lors de mettre fin par une mesure législative limitée, à la situation anormale qui c'est créée au détriment du greffe des tribunaux du travail de Namur et de Dinant en élargissant le cadre par une augmentation du nombre de commis-greffier de 1 à 2.

E. *Proposition de loi de M. Bourgeois, modifiant en ce qui concerne le tribunal du travail de Bruges, la loi du 7 juillet 1969 déterminant le cadre du personnel des cours et tribunaux du travail* (Doc. n° 928/1).

La loi du 7 juillet 1969 a fixé le nombre des magistrats de carrière du tribunal de travail de Bruges comme suit :

	Nombre
Président	1
Vice-Président	1
Juges	3
Auditeur du travail	1
Substituts de l'auditeur du travail	2

Tenant compte de l'accroissement du volume des affaires, la loi du 6 juillet 1976 a porté le nombre de juges de 3 à 4. Cette augmentation justifiée du nombre des juges n'a pas été accompagnée d'une adaptation du nombre de substituts de l'auditeur du travail.

Op het stuk van het onderzoek zij voorts aangestipt dat er slechts één onderzoeksrechter is. Zulks impliceert dat de betrokkene slechts een weekeinde op twee vrij is, dat een aantal zaken verjaren of dat bepaalde onderzoekshandelingen niet behoorlijk kunnen worden verricht.

Uit statistieken (Stuk nr. 891/1, blz. 2) blijkt dat de activiteit van de rechtbank te Hoei van 1972 tot 1983 aanzienlijk is gestegen, zodat aan de klaarblijkelijke vergissing van 1970 een eind moet worden gemaakt wil men een toeneming van de gerechtelijke achterstand voorkomen.

Derhalve is een uitbreiding van de personeelsformatie noodzakelijk. De auteur stelt dan ook voor het aantal rechters in de rechtbank van eerste aanleg te Hoei op 5 te brengen.

De auteur hoopt dat een beroep op de nationale solidariteit zal kunnen worden gedaan in verband met dit wetsvoorstel.

D. *Wetsvoorstel van de heren L. Remacle en Wauthy tot wijziging van de wet van 7 juli 1969 tot vaststelling van de personeelsformatie van de arbeidshoven en -rechtbanken, voor wat de arbeidsrechtbanken van Namen en Dinant betreft* (Stuk nr. 859/1).

De personeelsformatie van de griffie van de arbeidsrechtbanken van Namen en Dinant omvat zes griffiers, namelijk een hoofdgriffier, vier griffiers en een klerk-griffier. Dat is ontoereikend voor de zich steeds uitbreidende opdrachten van die rechtbanken.

In 1975 kwamen de arbeidsrechtbanken van Namen en Dinant met 715 te behandelen dossiers per griffier op het nationale vlak op de vijfde plaats onder de arbeidsgerechten, na Oudenaarde (808 dossiers per griffier, Aarlen-Neufchâteau-Marche-en-Famenne (796), Bergen (778) en Hoei (747); die gemiddelden zijn opgemaakt over de jaren 1973, 1974 en 1975.

Na de herziening van de personeelsformatie in 1976 is de toestand bij de eerste vier rechtbanken merkkelijk verbeterd, terwijl de personeelsformatie van de Naamse gerechten niet uitgebreid werd.

Sedert die herziening van de personeelsformatie zijn de Naamse arbeidsrechtbanken met een grote voorsprong nationaal recordhouder geworden voor het aantal te behandelen dossiers per griffier.

Terwijl het gemiddelde aantal per griffier te behandelen dossiers op het nationale vlak 600 dossiers per jaar is, bedraagt dat voor de Naamse griffiers immers 925 eenheden of 54 % meer.

Er dient dan ook met een beperkte wetgevende maatregel een eind te worden gemaakt aan de abnormale toestand die in het nadeel van de griffie van de arbeidsrechtbanken van Namen en Dinant uitvalt, door het aantal klerken-griffiers van 1 op 2 te brengen.

E. *Wetsvoorstel van de heer Bourgeois tot wijziging, wat betreft de arbeidsrechtbank te Brugge, van de wet van 7 juli 1969 tot vaststelling van de personeelsformaties van de arbeidshoven en -rechtbanken* (Stuk nr. 928/1).

De wet van 7 juli 1969 heeft het aantal beroepsmagistraten van de arbeidsrechtbank te Brugge als volgt vastgesteld :

	Aantal
Voorzitter	1
Ondervoorzitter	1
Rechters	3
Arbeidsauditeur	1
Substituten-arbeidsauditeur	2

Gelet op de stijging van het aantal zaken werd het aantal rechters door de wet van 6 juli 1976 van 3 op 4 gebracht. Die volkomen verantwoorde verhoging van het aantal rechters ging echter niet gepaard met een aanpassing van het aantal substituten-arbeidsauditeur.

Une comparaison entre le nombre d'affaires nouvelles dont les tribunaux du travail comptant 3 à 5 magistrats ont été saisis en quatre ans, permet de constater que le nombre de 6 608 affaires dont l'auditorat de Bruges est saisi est de loin supérieur à la moyenne d'environ 4 000 affaires.

Il y a lieu de constater que la présence d'un magistrat de plus permettrait de décharger les magistrats en fonction de se rapprocher de cette moyenne.

Dès lors, la proposition de loi vise à augmenter d'une unité le nombre de magistrats de l'auditorat du travail, qui serait ainsi porté à trois, en créant à cet effet une fonction de premier substitut de l'auditeur du travail.

III. — Discussion générale

Plusieurs membres estiment que contrairement au projet de loi portant certaines mesures de nature à réduire l'arriéré judiciaire qui a été discuté parallèlement (voir rapport de MM. Mundeleer et Bourgeois, *Doc.* n° 962/5), le projet de loi modifiant la loi du 3 avril 1953 d'organisation judiciaire apporte une solution concrète au problème de l'arriéré judiciaire.

En effet, en élargissant les cadres du personnel des différentes cours d'appel il est porté remède aux situations les plus critiques de cet arriéré, étant donné qu'il est surtout flagrant au niveau des cours d'appel.

Même si l'élargissement proposé ne constitue qu'un minimum qu'il y aurait lieu d'améliorer ultérieurement, et nonobstant le fait que les propositions de loi jointes au projet soient amplement justifiées, l'intérêt des justiciables impose d'adopter ce projet de loi sans modification, afin qu'il puisse entrer en vigueur au plus tôt.

La remarque est également faite que le projet de loi adopté à l'unanimité par la Commission de la Justice du Sénat présente un élargissement équilibré entre les différentes cours d'appel.

Il est en outre observé que si les propositions de loi présentent des solutions plus généreuses, elles n'envisagent cependant que des réformes ponctuelles ne tenant pas compte de situations tout aussi difficiles que celles auxquelles elles tendent de remédier et qui existent dans d'autres arrondissements judiciaires. L'intervenant cite à cet égard le cas du tribunal de première instance de Namur où la délivrance des expéditions n'intervient plus étant donné le manque du personnel du greffe.

Dès lors, si les réformes proposées sont justifiées, il convient de les compléter et, par conséquent, de procéder à un examen global.

Le Vice-Premier Ministre déclare que l'élargissement des cadres proposé par le projet de loi ne constitue pas uniquement un minimum pour remédier à l'arriéré judiciaire mais également un maximum de ce qui est réalisable sur le plan budgétaire.

Par conséquent, nonobstant le fait que les arguments qui justifient les propositions de loi puissent être retenus, les moyens budgétaires limités ne permettent de les concrétiser ni en 1984, ni en 1985, le présent projet de loi constituant un maximum pour ces deux années et répondant au souci d'accorder des priorités. Dès lors, il estime ne pouvoir les accepter.

En outre, il annonce qu'un projet de loi tendant à augmenter les effectifs du personnel des greffes des tribunaux de première instance de Louvain et de Nivelles permettra de régler les problèmes les plus urgents.

Plusieurs membres estiment que le présent projet constitue une solution provisoire qui ne rencontre pas toutes les préoccupations émises antérieurement lors de discussions relatives à l'arriéré judiciaire. De plus, l'élargissement du cadre des greffes de certains tribunaux n'apportera qu'une solution partielle.

Ut een vergelijking tussen het aantal nieuwe zaken die bij de arbeidsauditoraten met 3 tot 5 magistraten in vier jaar tijds zijn ingediend, blijkt dat het aantal zaken die bij het arbeidsauditoraat te Brugge zijn ingediend, 6 608 bedraagt, wat veel meer is dan het gemiddelde aantal van 4 000 zaken.

De benoeming van een bijkomende magistraat zou het aantal zaken per magistraat verminderen, zodat men dichter bij het voornoemde gemiddelde komt.

Het wetsvoorstel strekt er derhalve toe het aantal magistraten bij het arbeidsauditoraat met één eenheid te vermeerderen en op 3 te brengen door in die rechtbank een ambt van eerste substituut van de arbeidsauditeur in te stellen.

III. — Algemene bespreking

Diverse leden menen dat, in tegenstelling tot het wetsontwerp houdende bepaalde maatregelen tot vermindering van de gerechtelijke achterstand dat terzelfdertijd is behandeld (zie verslag van de heren Mundeleer en Bourgeois, *Stuk* nr. 962/5), het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 3 april 1953 betreffende de rechterlijke inrichting een concrete oplossing van het probleem van de gerechtelijke achterstand betekent.

Een uitbreiding van de personeelsformaties van de diverse hoven van beroep betekent immers een verbetering op die plaatsen waar de achterstand het meest kritiek is, aangezien die vooral bij de hoven van beroep bestaat.

Hoewel de voorgestelde uitbreiding maar een minimum is dat nadien zou moeten worden aangevuld en hoezeer de bij het ontwerp gevoegde wetsvoorstellen ook verantwoord mogen zijn, toch zou dit wetsontwerp in het belang van de rechtzoekenden ongewijzigd moeten worden aangenomen zodat het zo spoedig mogelijk in werking kan treden.

Een lid merkt voorts op dat het wetsontwerp, dat eenparig door de Senaatscommissie voor de Justitie is aangenomen, voor de verschillende hoven van beroep in een evenwichtige verhoging voorziet.

Bovendien wordt opgemerkt dat de wetsvoorstellen weliswaar ruimere oplossingen voorstaan, maar telkens slechts voor een bepaald geval gelden, waarbij geen rekening wordt gehouden met toestanden in andere gerechtelijke arrondissementen die minstens even moeilijk zijn als die welke ze willen verhelpen. Spreker haalt in dat verband het geval aan van de rechtbank van eerste aanleg te Namen, waar de griffier geen uitgaven meer verleent omdat het personeelsbestand ontoereikend is.

De voorgestelde hervormingen zijn wellicht verantwoord, maar ze moeten worden aangevuld en deel uitmaken van een gezamenlijke herziening.

De Vice-Eerste Minister verklaart dat de voorgestelde uitbreiding van de personeelsformatie niet enkel een minimum betekent om de gerechtelijke achterstand weg te werken, maar ook een maximum, dat, gelet op de budgettaire mogelijkheden, haalbaar is.

Hoe gegrond de argumenten die tot staving van de ingediende wetsvoorstellen worden ingeroepen ook mogen zijn, deze kunnen onmogelijk in 1984 noch in 1985 worden aangenomen en het onderhavige wetsontwerp is dan ook, gelet op bepaalde prioriteiten, het maximum dat tijdens die twee jaar haalbaar is. De Minister kan die voorstellen dan ook niet aanvaarden.

Tevens kondigt hij een wetsontwerp aan dat ertoe strekt de meest dringende problemen op te lossen door het personeel van de griffie bij de rechtbanken van eerste aanleg te Leuven en te Nijvel uit te breiden.

Heel wat leden zijn van oordeel dat het onderhavige ontwerp slechts een voorlopige oplossing vormt voor de diverse problemen die vroeger reeds bij de bespreking van het vraagstuk van de gerechtelijke achterstand naar voren zijn gekomen. De uitbreiding van de personeelsformatie van de griffies van bepaalde rechtbanken is bovendien slechts een gedeeltelijke oplossing.

Par conséquent, la commission décide de reprendre l'examen des propositions de loi dès la rentrée parlementaire.

IV. — Discussion et votes des articles

Article 1.

Trois observations sont faites dans le cadre de la discussion de cet article.

1. Un membre se réfère à l'exposé du Vice-Premier Ministre fait au Sénat (rapport de M. Verbist, *Doc.* n° 551/2, p. 3) selon lequel le département de la Justice a actualisé les données fournies par la commission chargée de déterminer les critères en se basant sur des statistiques plus récentes des années 1980 et 1981.

Les derniers calculs justifieraient un élargissement du cadre des cours d'appel de 46 unités (30 au siège et 16 au parquet).

L'intervenant observe que le projet tendant à augmenter ce cadre de 32 unités ne tient pas compte proportionnellement de la répartition proposée entre magistrats du siège et magistrats au parquet.

En effet, il prévoit 27 magistrats au siège et 5 magistrats au parquet. Ces chiffres impliquent que le nombre de magistrats du parquet ne représente qu'un tiers du nombre retenu en fonction des statistiques.

Il s'inquiète dès lors des raisons de cette solution défavorable à l'égard des membres du ministère public.

Le Vice-Premier Ministre déclare qu'il n'a pas été possible d'établir une proportion arithmétique compte tenu des impératifs budgétaires. En outre, si un déséquilibre entre l'augmentation des effectifs du siège et celle des effectifs du parquet peut être constaté, il y a lieu de rappeler qu'un certain nombre des projets de loi tendant à résorber l'arriéré judiciaire, notamment le projet de loi modifiant l'article 765 du Code judiciaire (*Doc.* n° 896/1), ont pour but de diminuer le volume de travail des magistrats du parquet.

2. En ce qui concerne la cour d'appel de Gand, il est souligné que les effectifs y sont augmentés de 3 présidents, de 5 conseillers et d'un substitut.

Un intervenant déplore, qu'outre le fait que l'accroissement du nombre de substituts est limité, il ne soit pas profité de cette augmentation pour nommer un avocat général parmi les substituts dont le nombre sera porté à 7.

Non seulement, cette solution serait préférable dans la mesure où seuls les avocats généraux peuvent siéger mais une chance de promotion supplémentaire serait conférée aux substituts intéressés.

Le Vice-Premier Ministre déclare qu'étant donné les moyens budgétaires limités qui lui sont octroyés, les solutions pragmatiques doivent prévaloir. Il ajoute que l'objectif essentiel est la résorption de l'arriéré judiciaire. Dès lors, les préoccupations évoquées ne peuvent être prises en considération pour l'instant.

3. Le rapport de la Commission de la Justice du Sénat (*Doc.* Sénat n° 551/2, p. 4) mentionne les délais de fixation communiqués au mois d'octobre 1983, pour les affaires civiles et commerciales, pour les affaires fiscales et pour les affaires correctionnelles.

Selon ces chiffres, le délai de fixation relatif aux affaires civiles et commerciales est plus important pour la cour d'appel de Liège que celui des autres cours d'appel. En effet, il est de 3,5 ans à 4 ans pour Liège, alors qu'il n'est que de $\pm$ 18 mois pour Bruxelles, de $\pm$ 3 ans pour Gand et Anvers et de 23 à 26 mois pour Mons.

Etant donné l'accroissement de l'arriéré judiciaire, il est à craindre que ce délai atteigne bientôt 5 ans à la cour d'appel de Liège.

De Commissie besluit derhalve de bedoelde wetsvoorstellen na het reces opnieuw te bespreken.

IV. — Bespreking van de artikelen en stemmingen

Artikel 1.

Tijdens de bespreking van dit artikel worden drie opmerkingen gemaakt.

1. Een lid verwijst naar de uiteenzetting van de Vice Eerste Minister in de Senaat (verslag van de heer Verbist, *stuk* nr. 551/2, blz. 3), volgens welk het departement van Justitie de gegevens die door de Commissie belast met het vastleggen van de criteria zijn verstrekt, heeft geactualiseerd aan de hand van recente statistieken over 1980 en 1981.

Volgens de laatste berekening zou de personeelsformatie van de hoven van beroep moeten worden uitgebreid met 46 eenheden (39 voor de zetel en 16 voor het parket)

Spreker merkt op dat het ontwerp, dat ertoe strekt de personeelsformatie met 32 eenheden uit te breiden, geen rekening houdt met de evenredige verdeling tussen het aantal magistraten van de zetel, resp. van het parket.

Het ontwerp stelt immer 27 plaatsen voor in de zetel en 5 in het parket. Dat wil zeggen dat het voorgestelde aantal parketmagistraten slechts een derde bedraagt van het op grond van de statistieken vereiste aantal.

Hij vraagt zich af waarom een oplossing is gekozen die nadelig is voor de leden van het openbaar ministerie.

De Vice-Eerste Minister verklaart dat het omwille van budgettaire redenen niet mogelijk was een wiskundige verhouding in acht te nemen. Weliswaar is de voorgestelde uitbreiding van de personeelsformatie van de magistraten van de zetel enerzijds en van die van het parket anderzijds niet evenwichtig, maar er zij aan herinnerd dat een aantal wetsontwerpen die de achterstand bij de hoven en rechtbanken willen wegwerken — en met name het wetsontwerp tot wijziging van artikel 765 van het Gerechtelijk Wetboek (*Stuk* nr. 896/1) — tot doel hebben de omvang van de taken van de parketmagistraten te verminderen.

2. Met betrekking tot het hof van beroep te Gent wordt erop gewezen dat de personeelsformatie er met 3 voorzitters, 5 raadsheeren en een substituut uitgebreid wordt.

Benevens het feit dat de vermeerdering van het aantal substituut gering is, betreurt een lid dat van de uitbreiding geen gebruik wordt gemaakt om onder de substituten, wier aantal op 7 wordt gebracht, een advocaat-generaal te benoemen.

Die oplossing verdient de voorkeur, niet alleen omdat alleen de advocaten-generaal zitting mogen hebben, maar ook omdat zij aan de betrokken substituten een bijkomende kans op bevordering zou bieden.

De Vice-Eerste Minister verklaart dat pragmatische oplossingen de voorkeur moeten krijgen gelet op de beperkte budgettaire middelen die hem ter beschikking staan. Hij voegt eraan toe dat het er vooral op aan komt de gerechtelijke achterstand op te halen. Derhalve kunnen de hierboven uiteengezette desiderata voorlopig niet in aanmerking worden genomen.

3. Het verslag van de Commissie voor de Justitie van de Senaat (*Stuk* Senaat nr. 551/2, blz. 4) vermeldt de in oktober 1983 medegedeelde termijnen om de rechtsdag te bepalen voor burgerlijke en handelszaken, alsmede voor fiscale zaken en correctionele zaken.

Uit die cijfers blijkt dat de termijn om de rechtsdag voor de burgerlijke en handelszaken te bepalen bij het hof van beroep te Luik langer is dan bij de overige hoven van beroep. Die termijn bedraagt immers 3,5 tot 4 jaar voor Luik, terwijl hij voor Brussel slechts $\pm$ 18 maanden, voor Gent en Antwerpen $\pm$ 3 jaar en voor Bergen 23 tot 26 maanden bedraagt.

Gelet op de aangroei van de gerechtelijke achterstand moet worden gevreesd dat die termijn bij het hof van beroep te Luik weldra 5 jaar zal bereiken.

Le même problème se pose pour les affaires fiscales et pour les affaires correctionnelles.

En effet, pour les affaires fiscales, le délai est de 18 mois à Liège tandis qu'il n'est, par exemple, que de 2 mois à Gand et de 4 mois à Mons.

Pour les affaires correctionnelles le délai est de 2 ans à Liège, tandis qu'il n'est que de 6 mois à Gand et de 12 à 15 mois à Mons.

Dès lors, il serait logique, compte tenu de l'importance des délais constatés à Liège et du nombre d'affaires introduites, de prévoir un cadre plus important à la cour d'appel de Liège.

Sans contester l'équilibre réalisé entre les communautés, il y a lieu d'établir une comparaison et de souligner que nonobstant un nombre inférieur d'affaires, la cour d'appel de Mons se voit octroyer un effectif supplémentaire identique à celui octroyé à la cour d'appel de Liège. Il est certain que s'il n'est pas pourvu à un cadre complémentaire plus important, fût-il temporaire, il subsistera entre les différentes cours d'appel une importante discordance et, par conséquent, l'arriéré judiciaire ne paraît pas susceptible d'être résorbé à Liège dans des délais relativement acceptables.

Dès lors, M. Mottard propose par voie d'amendement (*Doc.* n° 963/2) de compléter le cadre prévu par le projet de loi à Liège par trois conseillers et un substitut du procureur général.

Le Vice-Premier Ministre observe que le seul critère du délai de fixation n'a pas prévalu lors de l'élaboration des cadres proposés.

Il y a lieu de prendre en considération, d'une part, le délai de fixation, et d'autre part, le nombre d'affaires introduites. Afin de tenir compte de l'intérêt des justiciables, il a en effet, fallu concilier ces deux critères et établir une pondération.

En ce qui concerne la cour d'appel de Liège, il y a lieu de constater que si le délai de fixation est important, le nombre des affaires introduites (voir rapport du Sénat, *Doc.* n° 551/2, p. 4) y est inférieur aux nombres relatifs aux cours d'appel d'Anvers, de Bruxelles et de Gand, et qu'il ne dépasse que celui se rapportant à la cour d'appel de Mons.

L'amendement de MM. Mottard et Collignon (*Doc.* n° 963/2) est rejeté par 11 voix contre 2.

L'article 1er est adopté à l'unanimité.

..

Les rapporteurs signalent que l'augmentation des cadres des cours d'appel se présente dès lors comme suit :

Hetzelfde probleem rijst voor de fiscale en de correctionele zaken.

Voor de fiscale zaken bedraagt de termijn immers 18 maanden te Luik, terwijl hij te Gent b.v. slechts 2 maanden en te Bergen niet meer dan 4 maanden bedraagt.

Voor de correctionele zaken bedraagt de termijn 2 jaar te Luik, terwijl hij slechts 6 maanden te Gent en 12 tot 15 maanden te Bergen bereikt.

Geler op die langdurige termijnen te Luik en op het aantal ingeleide zaken zou het derhalve logisch zijn om bij het hof van beroep aldaar in een ruimere personeelsformatie te voorzien.

Zonder het tussen de gemeenschappen bereikte evenwicht te willen betwisten, moet nochtans een vergelijking worden gemaakt. Er zij op gewezen dat het hof van beroep te Bergen, hoewel het aantal te berechten zaken er lager is dan bij het hof van beroep te Luik, niettemin precies dezelfde uitbreiding van zijn personeelsformatie verkrijgt als laatstgenoemd hof. Het ligt voor de hand dat, indien niet in een ruimere zij het tijdelijke aanvullende personeelsformatie wordt voorzien, er tussen de verschillende hoven van beroep een aanzienlijke discrepantie zal blijven bestaan en dat de gerechtelijke achterstand te Luik blijkbaar niet binnen een betrekkelijk aanvaardbare termijn zal kunnen worden ingehaald.

Derhalve stelt de heer Mottard bij wege van amendement (*Stuk* nr. 963/2) voor de personeelsformatie waarin het wetsontwerp voor Luik voorziet, met drie raadsheeren en een substituut-procureur-generaal aan te vullen.

De Vice-Eerste Minister merkt op dat bij de vaststelling van de voorgestelde personeelsformaties de termijn om de rechtsdag te bepalen niet het enige criterium is geweest.

Er moet rekening worden gehouden zowel met de termijn om de rechtsdag te bepalen als met het aantal ingeleide zaken. Het belang van de rechtzoekenden vergt immers dat men die beide criteria verzoent om tot een vergelijk te komen.

In verband met het hof van beroep te Luik zij aangestipt dat, ofschoon de termijn om de rechtsdag te bepalen er vrij lang is, het aantal ingeleide zaken (zie verslag van de Senaat, *Stuk* nr. 551/2, blz. 4) er kleiner is dan bij de hoven van beroep te Antwerpen, Brussel en Gent. Alleen in het hof van beroep te Bergen ligt het aantal ingeleide zaken nog lager.

Het amendement van de heren Mottard en Collignon (*Stuk* nr. 963/2) wordt verworpen met 11 tegen 2 stemmen.

Artikel 1 wordt eenparig aangenomen.

..

De rapporteurs stippen aan dat de uitbreiding der personeelsformatie van de hoven van beroep er derhalve als volgt uit ziet :

Siege — Zetel	Premier président — Eerste voorzitter	Présidents — Voorzitters	Conseillers — Raadsheren	Procureur général — Procureur- generaal	Avocats généraux — Advocaten- generaal	Substituts du procureur général — Substituten- procureurs- generaal	Greffiers en chef — Hoofd- griffiers	Greffiers- chefs de service — Griffiers- hoofd van dienst	Greffiers — Griffiers	Commis- greffiers — Klerken- griffiers
Anvers. — Antwerpen	1	11 (+ 2)	24 (+ 4)	1	9	6 (+ 1)	1	2	12 (+ 2)	4 (+ 1)
Bruxelles. — Brussel	1	13 (+ 3)	28 (+ 5)	1	10	7 (+ 1)	1	2	14 (+ 3)	4 (+ 1)
Gand. — Gent	1	13 (+ 2)	28 (+ 5)	1	11	6 (+ 1)	1	2	15 (+ 3)	4 (+ 1)
Liège. — Luik	1	8 (+ 1)	18 (+ 2)	1	7	5 (+ 1)	1	2	9 (+ 1)	3 (+ 1)
Mons. — Bergen	1	6 (+ 1)	14 (+ 2)	1	5	4 (+ 1)	1	2	7 (+ 1)	3 (+ 1)
		+ 9	+ 18			+ 5			+ 10	+ 5

Art. 2.

Un membre s'étant informé des critères retenus pour la ventilation de l'augmentation de conseillers en ce qui concerne les présentations par les conseils provinciaux, le Vice-Premier Ministre déclare que la répartition est intervenue en proportion de la situation existante.

L'amendement de MM. Mottard et Collignon (*Doc. n° 963/2*) procédant du même objectif que leur amendement à l'article 1, est rejeté par 11 voix contre 2.

L'article 2 est adopté à l'unanimité.

∴

Les rapporteurs signalent que les présentations par les conseils provinciaux aux places vacantes de conseiller se répartissent, dès lors, comme suit :

1. Cour d'appel d'Anvers.

Le Conseil provincial d'Anvers présente à 25 places (+ 4).

Le Conseil provincial du Limbourg présente à 11 places (+ 2).

2. Cour d'appel de Bruxelles.

Le Conseil provincial du Brabant présente à 42 places (+ 8).

3. Cour d'appel de Gand.

Le Conseil provincial de la Flandre occidentale présente à 20 places (+ 3).

Le Conseil provincial de la Flandre orientale présente à 22 places (+ 4).

4. Cour d'appel de Liège.

Le Conseil provincial de Liège présente à 18 places (+ 2).

Le Conseil provincial de Namur présente à 6 places (+ 1).

Le Conseil provincial de Luxembourg présente à 3 places.

5. Cour d'appel de Mons.

Le Conseil provincial du Hainaut présente à 21 places (+ 3).

Art. 3.

L'article 3 est adopté à l'unanimité.

V. — Vote

Le projet de loi est adopté à l'unanimité.

Les Rapporteurs,
A. BOURGEOIS.
G. MUNDELEER.

Le Président,
L. REMACLE.

Art. 2.

Aan een lid dat uitsluitel heeft gevraagd omtrent de criteria die gelden voor de verdeling van het bijkomende aantal door de Provincieraden voorgedragen raadsheren doel, antwoordt de Vice-Eerste Minister dat die verdeling is geschied in verhouding tot het huidige aantal raadsheren.

Het amendement van de heren Mottard en Collignon (*Stuk nr. 963/2*) dat hetzelfde doel nastreeft als hun amendement op artikel 1, wordt verworpen met 11 tegen 2 stemmen.

Artikel 2 wordt eenparig aangenomen.

∴

De rapporteurs merken op dat het aantal voordrachten door de provincieraden voor openstaande plaatsen van raadsheer derhalve als volgt uiteenvallen :

1. Hof van beroep te Antwerpen.

De Provincieraad van Antwerpen dient voordrachten in voor 25 plaatsen (+ 4).

De Provincieraad van Limburg dient voordrachten in voor 11 plaatsen (+ 2).

2. Hof van beroep te Brussel.

De Provincieraad van Brabant dient voordrachten in voor 42 plaatsen (+ 8).

3. Hof van beroep te Gent.

De Provincieraad van West-Vlaanderen dient voordrachten in voor 20 plaatsen (+ 3).

De Provincieraad van Oost-Vlaanderen dient voordrachten in voor 22 plaatsen (+ 4).

4. Hof van beroep te Luik.

De Provincieraad van Luik dient voordrachten in voor 18 plaatsen (+ 2).

De Provincieraad van Namen dient voordrachten in voor 6 plaatsen (+ 1).

De Provincieraad van Luxemburg dient voordrachten in voor 3 plaatsen.

5. Hof van beroep te Bergen.

De Provincieraad van Henegouwen dient voordrachten in voor 21 plaatsen (+ 3).

Art. 3.

Artikel 3 wordt eenparig aangenomen.

V. — Stemming

Het wetsontwerp wordt eenparig aangenomen.

De Rapporteurs,
A. BOURGEOIS.
G. MUNDELEER.

De Voorzitter,
L. REMACLE.